

bedrede Forhold for Statsfunktionærene og sagde, hvad rigtigt er: Det gælder for det store Flertal af Statstjenestemænd, at de lever under daarlige Livsvilkaar. Jeg vil i denne Forbindelse udtale det Haab, at det ærede Medlem i disse Dyrtider heller ikke glemmer de civile Arbejdere. Det har glædet mig, at man under den Konflikt, som for ikke længe siden fandt sin Afslutning, har kunnet naa til en Forstaaelse, ogsaa faglig set, hvorved der ydedes Arbejderne nogle Lønforhøjelser, men jeg vover at paastaa, at de fleste af de civile Arbejdere ikke oppebærer en Indtægt, som staar i rimeligt Forhold til, hvad det i disse Tider koster at leve. Jeg paakalder det ærede Medlems Tilslutning til et Arbejde for at imødekomme Kravene ogsaa fra den civile Arbejdsstand, og ikke mindst paakalder jeg det ærede Medlems Tilslutning — ihukommende, at en Partifælle af ham tidligere var enig med mig paa dette Punkt — til at indføre 8-Timers Arbejdsdagen paa Papirfabrikker og andre Virksomheder med kontinuerlig Drift.

Jeg er glad over det ærede Medlems Udtalelser om Statstjenestemændene, ikke mindst paa Ledvogternes Vegne. Denne Finanslov gaar nu til Finansudvalget, hvori det ærede Medlem har Sæde, og der vil der komme til at foreligge for ham blandt mange andre Andragender et fra to Ledvogtere paa Slagelse—Næstved-Banen. Jeg har nemlig tilladt mig paa disse to Ledvogteres, to Enkers, Vegne den 21. Februar i Aar til Generaldirektoratet at indsende et Andragende om, at der træffes Foranstaltninger til paa en eller anden Maade at komme disse i høj Grad ulykkeligt stillede Enker til Hjælp. Den ene har en Pension af 123 Kr. 81 Øre, og til fire Børns Opdragelse faar hun 20 Kr. om Maaneden. Den anden har ingen Børn; hendes Pension er 252 Kr. 25 Øre. For dem begge gælder, at de har for Bevogtning af Banen de paagældende Steder en Dagløn af 85 Øre, og Statsbanerne siger, at der endda er tildelt dem 30 Øre mere i Dagløn, end Ekstraledvogtersker i Almindelighed faar. En Dagløn af 85 Øre i en Dyrtid som den, vi lever i! Maa jeg tilføje, at i Sygdomstilfælde slettes Daglønnen, saa at de ikke en Gang faar de 85 Øre. Det forekommer mig, at naar de udfører Mandens Gerning, faar Lov til at blive paa Mandens Post, burde de ogsaa i Hovedsagen have Mandens Løn. De har ingen Ferier, det er overhovedet kun ved sær Naade, at der er tildelt dem Rejse paa Fripas. Der løber paa denne Jern-

bane siden Krigens Begyndelse omtrent 12 Ekstratog i Døgnet, som de ikke faar en rød Øre for, fordi der, da Daglønnen i sin Tid blev fastsat, løb et betydeligt mindre Antal Tog. Hvad svarer da Generaldirektionen mig med Hensyn til denne Sag vedrørende disse to Enker? Ja, den skriver: „Da en Forhøjelse af Daglønnen til disse to Enker maatte medføre en Forhøjelse af Lønnen for andre Enker, der er Ekstravogtersker, ser man sig ikke i Stand til at yde de omhandlede, af Dem anbefalede Enker Lønforhøjelse“. Aitsaa, fordi der er en hel Række andre Enker, der er lige saa daarligt stillede som disse to, kan Generaldirektionen, kan de danske Statsbaner ikke imødekomme disse to. Der er ikke noget oplyst om, at de ikke har det daarligt, og det tør vel ingen paastaa. Hvorfor i al Verden kan man i det hele ikke imødekomme de særdeles retfærdige Krav, der er fremsatte af Ledvogterstanden om en Lønforbedring? De fleste af Ledvogterne ved Statsbanerne lønnes med under 3 Kr. pr. Dag, skønt Tjenesten kræver baade Mandens og Hustruens eller Mandens eller Hustruens Tilstedeværelse ved Posten hele Døgnet igennem. For en Betaling af under 3 Kr. kræver man baade Mandens og Hustruens Arbejdskraft. Jeg behøver forhaabentlig ikke at appellere mere end en Gang til den højtærede Ministers Velvillie overfor disse Enker, for jeg er sikker paa, at det vil gaa overmaade let med at faa bevilget dem den Hjælp, de i saa høj Grad trænger til, naar det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), hvis Parti har stor Indflydelse i det andet høje Ting, og som i sidste Rigsdagssamling benyttede Magten til at forhindre Statstilskud til en fattig Landkommune ude i min Egn, nu vil yde os sin Støtte. Jeg haaber, vi ikke skal komme til at savne den.

Endelig vil jeg henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at der snart bliver truffet Foranstaltninger til at faa paabegyndt den Ombygning og Udvidelse af Næstved Station, som længe har været projekteret. Forleden Dag satte en pligtopfyldende Portør Livet til, og det kan ikke skjules, at de vanskelige Overkørsler og Rangeringer dernede i høj Grad forøger Faren for det tjenstgørende Mandskabs Liv og Sikkerhed. Det er Mening, at de nuværende Overkørsler med Bevogtning ved Led og Bomme skal afskaffes, og der skal bygges Viadukter dernede. Da det nu er tredie Gang, at en Statstjenestemand har sat Livet til ved Rangering paa dette Sted, forekommer